

# A la selva de l'art

## L'artista Joanic Geniüt inaugura avui a la Fundació Valvi de Girona 'Tristos tòpics', una exposició en què reuneix retallables, dibuixos i il·lustracions digitals

---

---

Part de la mostra està dedicada als seus treballs com a retratista i 'gravador' de concerts

L'artista gironí Joan Dalmau Arasanz (1976), que es fa dir Joanic Geniüt, inaugura avui a la Fundació Valvi [<http://www.fundaciovalvi.cat/>] de Girona l'exposició Tristos tòpics, on ha aplegat una tria de dibuixos i pintures, retallables de cartolina i il·lustracions digitals que es podran veure fins al 16 de març. L'acte serà a 2/4 de 8 del vespre i el presentarà Marta Sureda, gestora cultural de La Volta de Sant Narcís, de la qual és soci Joanic Geniüt, que hi té el seu taller. A més, es projectarà un documental sobre aquest artista pluridisciplinari –un retrat col·lectiu sobre la seva obra, realitzat per ell mateix, en què no falten l'humor i l'autocrítica–, que el desembre del 2006 va inaugurar la seva primera exposició a la Fundació Valvi, quan encara feia servir el nom artístic Mans de Tortuga i pintava a l'oli. “Vaig seguir l'exemple dels gravadors japonesos, que es canviaven de nom cada uns quants anys, com una manera de fer net”, diu aquest creador inquiet, que tant pot estar treballant la ceràmica amb un forn fet per ell mateix com pintant amb la tauleta algunes de les obres que després imprimeix i que, per a aquesta exposició, també ha convertit en retallables on les capes de paper recreen, en tres dimensions, les de la impressió digital.

L'exposició Tristos tòpics es presenta com una mena de narració (“Un tràngol penós de mística experimental deforme”, en diu l'artista) que es desplega per mitjà de pintures acríliques, impressions digitals sobre tela i cartolines retallades muntades sobre fusta en què, a la manera dels diorames, predomina la presència solitària d'una figura enmig del paisatge, a vegades amb al·lusions mitològiques, oníriques o d'una certa ironia. Encara que l'aparença dels seus treballs resulta propera i adopta l'estil d'una certa ingenuïtat, acaben transmetent una estranya inquietud, com si els seus personatges estiguessin perduts en un bosc de pensaments o de neguits. Els comentaris i breus relats amb què l'artista acompanya algunes de les obres –Les Cròniques Feréstegues amb què alimenta el seu blog: [Feresteq.com](http://feresteq.com) [<http://feresteq.com>] – subratllen aquesta dualitat o més aviat la idea que el llenguatge sovint és la tortura de l'art.

Llicenciat en medicina, encara que assegura haver escollit la carrera més pel seu contingut filosòfic que per vocació pràctica, Joanic Geniüt explica que se ceneix a “un sistema gràfic simple, d'aparença deslligada, que qualla en una realitat polièdrica”, a la recerca, diu, de la “transcendència”, de “paisatges interiors” o de “la delicadesa del matís”.

### Retratant concerts

Joanic Geniüt té una altra passió: la música. Va realitzar un acurat videoclip d'animació per a la cançó La collita, de Mazoni –que ara li ha escrit el text de presentació del catàleg– i, a més de retratar o il·lustrar concerts en directe –convidat, per exemple, a les últimes dues edicions del Festival (a)phònica de Banyoles per fer-ne una “crònica il·lustrada–, en els últims mesos també se l'ha vist en alguns concerts amb la seva impremta mòbil, creant gravats dels artistes a l'escenari i convidant després els assistents a fer-ne la seva pròpia reproducció, com un record tan únic i instantani com el mateix concert. Aquests treballs relacionats amb la música –incloses

petites figures retallades de Mazoni i Xarim Aresté— es concentren a la sala Mercè Huerta de la Fundació Valvi, al voltant de la impremta mòbil que ja coneixen alguns melòmans gironins.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 22-01-2019, Pàgina 38

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1538655-a-la-selva-de-l-art.html>